

Hyrden græsser sine får

C. E. F. WEYSE

Sats: Bent Mortensen, efter komponistens klaversats

S
A

1. Hyr-den græs-ser si - ne får, gær-det er hans tro - ne, so-len pur - pur

T
B

om ham slår, må - nen er hans kro - ne. Hvad mon vel han tæn - ker på?

Læn - ge tavs han stod og så frem i af - ten stun - den.

Hjer - tet ved, kær - lig-hed er det fej - re-ste træ i lun - den.

2. Kongens datter stolt og fin / står i kongeborgen; / silke, guld og hermelin / skjuler ikke sorgen. / Tanken, som en fugl så let, / flyver, bliver aldrig træt, / synger: »Jeg har funden.« | Hjertet ved, / kærlighed / er det fejreste træ i lunden. :

3. Vind og blomst, svar hver især, / kommer hun dog ikke? / Vinden hvisker: »Hun er nær«. / Blomsterne de nikke. / Skjult en sti fra slottet går, / fuglen højt bag krattet slår: / »Han har hende funden.« | Hjertet ved, / kærlighed / er det fejreste træ i lunden. :|